

Ako hľadáme Boha

Stretnutie sestier bratislavských evanjelických zborov – 5.12.2010

Stretnutie žien Turčianskeho seniorátu – 26.6.2011 - Púchov

Jeremiáš 29, 13-14: „*Budete ma hľadať a nájdete ma; Ak ma budete hľadať celým svojím srdcom. Dám sa vám nájsť. Znie výrok Hospodina.*“

Úvod:

Asi pred rokom som kdesi čítala, že sociológovia, či psychológovia robili medzi mladými ľuďmi vo svete prieskum religiozity. Výsledok bol prekvapujúci. Iba 7% mládeže o sebe povedalo, že sú ateisti. Všetci ostatní tvrdili, že veria. Pravda, necítili sa všetci ako veriaci kresťania, či príslušníci iného náboženstva. Mali len tušenie, že existuje vyššia moc, vesmírna praenergia, niečo medzi nebom a zemou ... a mali záujem to Niečo hľadať, objaviť, spoznať, uveriť. Aj podľa skúseností s mladými ľuďmi u nás sa dá povedať, že väčšinou sú hľadačmi Boha a nie jednoducho neveriaci. Radi sa pýtajú na tajuplné veci, túžia po duchovných zážitkoch, zaujímajú ich rôzne náboženstvá.

Čo im vadí, je cirkev. Inštitucionalizovanie náboženstva odmietajú, cirkev ako organizáciu neznášajú, cirkevnictvo považujú za pokrytectvo. Kresťanstvo ako nasledovníctvo Pána Ježiša nechápu. Prečo práve Kristus a nie napr. Budha? Veď budhisti sú mierumilovní, majú úctu k životu, sú proti akémukoľvek zabíjaniu a nikdy nevedli náboženské vojny, na rozdiel od kresťanov. Možno, alebo iste, na tomto ich názore a duchovnej dezorientácii nesieme vinu aj my, členovia rôznych cirkví, lebo nedokážeme byť pre nich dôveryhodnými svedkami viery v Pána Boha, v Ježiša Krista. Ak sa nimi v záujme svojich detí chceme stať, musíme aj my hľadať Boha, Jeho tvár, Jeho vôľu, cestu k Nemu. Napriek tomu, že máme Bibliu a kedysi sme možno chodili na vyučovanie náboženstva, môžeme o sebe povedať, že Ho poznáme? Naša téma znie: Ako hľadáme Boha! Ale najprv by sme sa vlastne mali pýtať: prečo hľadáme Boha. Prečo je to dôležité?

1. Prečo hľadáme Boha?

Človek – ako muž a žena – bol stvorený na Boží obraz (Gen.1,27). Sme teda Pánu Bohu istým spôsobom podobní. Hriechom prvých ľudí a všetkých ostatných po nich je síce Boží obraz v nás porušený a bezprostredné spojenie s Ním prerušené, ale túžba po Otcovi - Stvoriteľovi v nás zostala. Túžime po hodnotách, daroch Ducha, ktoré On dokonale zosobňuje; ako sú: Láska, pravda, sloboda, spravodlivosť, múdrosť, pokoj, radosť, svätosť No zisťujeme, že sami ich dosiahnuť nedokážeme. Musíme ich hľadať a bojovať o ne, ale naše úsilie, ak v ňom zostávame sami, nebýva úspešné. Ak si to dokážeme úprimne a pokorne priznať, zistíme, že už aj pri samotnom hľadaní, potrebujeme Božiu pomoc. Našťastie: my Ho hľadáme, lebo On hľadá nás. Chce sa dať nájsť, zaslubuje, že sa nám to podarí. Má pre nás len jednu podmienku: úprimné srdce.

Boh sám ústami prorokov vyzýva ľudí k tomu, aby sme Ho hľadali:

Iz 55,6: „Hľadajte Hospodina, kým sa dá nájsť, volajte Ho, dokiaľ je nablízku!“

Sof 2,3: „Hľadajte Hospodina všetci pokorní zeme, vy, čo konáte podľa Jeho práva. Hľadajte spravodlivosť, hľadajte pokoru, azda sa skryjete v deň Hospodinovho hnevu.“

Sk 17,27-28: Boh stvoril ľudí, „... aby hľadali Boha, či by Ho nejako nenahmatali a nenašli, hoci od nikoho z nás nie je ďaleko. V ňom žijeme, hýbeme sa a sme, ... Veď sme Jeho rodom.“

Náš Stvoriteľ nás stvoril už s túžbou po ňom a preto je nepokojné srdce človeka, dokiaľ nespočinie v Bohu (Augustín). Dôkazom tejto pravdy je fakt, že náboženstvo je také staré ako samo ľudstvo. Vždy existovalo. V rôznych podobách, na rôznom stupni vývoja, ale bolo tu. Aby sa ľuďom ľahšie hľadala Božia tvár - „Boh skončil s časom nevedomosti a teraz ľuďom hlása, aby všetci a všade robili pokánie.“ (Sk 17,30) Dal sa spoznať – skrze svojho Syna, Ježiša Krista a zvest' jeho apoštolov. Preto úprimní hľadači Boha túžia nájsť Krista a vzt'ah k Nemu.

No už v Novej zmluve čítame, že Ho síce mnohí hľadali, ale mali na to rôzne dovody.

b) Prečo ľudia hľadali Pána Ježiša

Ježiša na základe pozitívnej motivácie hľadali :

Betlehemi pastieri - aby sa presvedčili, či anjeli hovorili pravdu (Lk 2,15) a aby ho privítali; Mudrci od východu - z úcty, aby sa mu poklonili (Mt 2,1-2), lebo sa z hviezd dozvedeli o narodení Kráľa sveta.

Rodičia z lásky, v úzkosti ho hľadali, keď sa im ako dieťa stratil a zostal sám v Jeruzalemskom chráme (Lk 2,48);

Zástupy hnala bieda, bezradnosť a bezmocnosť, utrpenie. Chceli, aby ich uzdravoval, nasýtil, učil o Bohu a Jeho zákone, o Jeho láske a milosti (Lk 4,42);

Ženy pri hrobe z úcty, lásky, so žiaľom chceli vzdať poslednú počesť Jeho telu (Mt 28,5)

Mária Magdaléna – Ján 20,2.11-16;

No Ježiša už od detstva hľadali aj nepriatelia. Ich motivácia bola negatívna:

Herodes zo strachu o trón, aby sa Ho zbavil – Mt 2,13;

Farizeji, zákonníci, veľkňazi Ho hľadali zo závidosti a nenávidosti, aby sa Ho zabili – Ján 5,18;

Vojaci na rozkaz veľkňazov, aby Ho zajali. Ježiš sám sa ich pýta: Koho hľadáte? - Mk 16,6;

Judáš, aby Ho zradil a zástup veľkňazských sluhov, aby Ho odvliekli na súd - Ján 18,4;

Aj oni dostali príležitosť nájsť Ho, stretnúť sa s Ním. Ale nebolo im to na spasenie.

2. Kedy hľadáme Pána Boha?

Aké sú naše motívy? Podobáme sa tým zástupom v dobe Ježišovej. Obyčajne hľadáme Pána Boha, keď potrebujeme pomoc: keď sme chorí, keď sa nám nedarí, keď máme pred sebou náročné úlohy, keď nás niečo trápi a nevieme si rady – vtedy voláme k Bohu, prosíme a očakávame, že nás vypočuje, pomôže, odpovie. Ak máme dojem, že otáľá, sme netrpezliví a naša viera sa kláti v pochybnostiach. Martin Luther hovoril: Pán Boh chce pre nás vždy to najlepšie aj keď nám sa to vždy nezdá. Ak sme vo viere a modlitbách vytrvalí a k Božiemu konaniu pozorné, máme možnosť presvedčiť sa, že je to naozaj tak. On nám odpovedá, ale my to často nezbadáme, alebo nepochopíme. Aj keď odpovedá na naše modlitby celkom inak, než by sme chceli, verme, že On najlepšie vie, čo a ako potrebujeme, čo je pre naše dobro.

No nemali by sme Ho hľadať, len keď niečo od Neho potrebujeme, keď prosíme. Ale aj keď máme radosť, keď cítime vďačnosť za všetko, čím nás obdarúva a zaopatruje. Mali by sme hľadať Jeho vôľu pre náš život. Žiť v súlade s Jeho vôľou – to je skutočné šťastie. Žiadna práca nedokáže človeka tak uspokojiť a naplniť ako plnenie Jeho úloh. Hľadať a robiť práve to, čo On od nás chce, to je celoživotný program kresťana. On nás nabáda: „Hľadajte dobro a nie zlo.“

3. Ako hľadáme Pána Boha?

Konečne sme pri tej ústrednej otázke. Ako Ho hľadať. Existuje návod, recept? Áno aj nie. Každý človek je jedinečný originál, každý potrebuje niečo iné, pre každého má Pán inú, jemu vlastnú, cestu. Aj hľadanie zmyslu života je vlastne hľadaním Boha. Pretože dôvod, zmysel i cieľ našej existencie je On – náš Stvoriteľ, Spasiteľ a Pán. Pravda, to naše hľadanie je občas veľmi podivné. Často nerozumné, nezmyselné, mylné. Hľadáme tam, kde Ho nemožno nájsť. Pre niekoho je zmyslom života jedenie a pitie. Aj o tom Biblia vie a hovorí: „bohom im je brucho.“ Pre iného sú božstvom rozkoše ako sex, vzrušenie, hazard, opojenie... pre mnohých peniaze, bohatstvo. Všetko, čo nás pokúša, zvádza, ovláda, zotročuje, robí nás závislými, nám stavia do cesty diabol. Aby nás odvádza od skutočného Boha, zastrel nám Ho, aby sme Ho nenašli. To všetko, podľa Písma svätého, vedie len do záhuby. Pre tieto falošné božstvá, novodobé modly, strácajú mnohí ľudia záujem o hľadanie pravého Boha, nechce sa im podstupovať akúkoľvek námahu, kvôli Nemu.

No aj úprimné hľadanie nemusí byť na správnej ceste. Mnohí sa domnievajú, že dodržiavaním nejakých rituálov, tradícií, magických skutkov a povier sa dostanú k Pánu Bohu. To je tiež diablov zastierací manéver za účelom zmätenia mysle a zvedenia z pravej cesty. Neskúsení hľadači sa často snažia za „duchovnými zážitkami“. Všetko, čo je tajomné, magické,

nevysvetliteľné, ich vzrušuje. Túžia po zvláštnych snoch, znameniach, zjaveniach... Nie že by sa Pán Boh neprejavoval niekedy aj takýmito prostriedkami. Ale k Bohu vedú len vtedy, ak si ich zvolil On. My ľudia to jednoducho nevieme a môžeme len zablúdiť. A napokon sú ľudia, ktorí hľadajú cestu k Bohu v prozelytizme. Prestupujú z cirkvi do cirkvi, alebo zo sekty do sekty a hľadajú „tú pravú vieru“. Ibaže s týmito cestami je to tak ako s turistickými chodníkmi. Ak si zvolíme jednu cestu a ideme po nej, môže byť hrbolatá a kľukatá, napokon nás dovedie do cieľa. Ak však ideme najprv po jednej značke, potom prebehne na inú, prípadne ich začneme strieďať, dostaneme sa do cieľa oveľa neskôr, alebo aj vôbec. No ako sme si už povedali, Boh nás hľadá prv, než my Jeho prorok Izaiáš má zaslúbenie aj pre tých, ktorí Ho nepoznajú: „Dal som sa hľadať tým, čo sa na mňa nepýtali, dal som sa nájsť tým, čo ma nehľadali. Tu som, tu som, povedal som národu, čo nevýval moje meno.“ (Iz 65,1)

4. Kde Ho nájsť! Ako a kde Ho teda možno nájsť? Žalmista radí nasledovné:

Ž 105,4-5: „Dopytujte sa na Hospodina a Jeho moc, ustavične hľadajte Jeho tvár! Spomínajte na divy, ktoré konal, na znamenia a rozsudky Jeho úst.“

Ž 119,2-3: „Blahoslavení, čo sa pridŕžajú Jeho prikázaní a hľadajú Ho celým srdcom, čo nepáchajú nepravosť, ale chodia po Jeho cestách.“

Hľadáme Ho predovšetkým v Písme svätom. Spočiatku sa možno zdá byť nezrozumiteľné pre tých, ktorí s čítaním Biblie začínajú. A mnohé miesta zostanú tajomstvom navždy. Je to logické. Veď ide o Božie slovo, nemôžeme mu naším ľudským rozumom porozumieť úplne. Ale postupne chápeme stále viac a viac. Je to ako s učením sa cudziemu jazyku. Na začiatku je pred nami akoby uzavretý, nerozumieme nič. Ale postupne, čím dlhšie sa ním zaoberáme, tým viac sa nám otvára, tým hlbšie vnikáme do jeho tajomstiev. Je dôležité čítať Písmo s modlitbou – s probou o dar Dcha Svätého, ktorý otvára náš rozum a srdce pre pochopenie Božieho slova.

Takže aj v modlitbách môžeme a máme hľadať svojho Stvoriteľa, Vykupiteľa a Posvätimeľa, s vierou, že On chce, aby sme Ho našli. Modlitba je spočiatku hľadaním, neskôr už rozhovorom s Ním. Je to dôverný rozhovor dieťaťa s Otcom, v ktorom Ho stále lepšie spoznávame a dávame sa Mu poznať, v ktorom sa buduje náš vzťah k Bohu.

Zvestovanie slova Božieho a pomoc pri jeho pochopení môžeme nájsť v kostole. Aj tam teda možno hľadať Boha. Viera spoločenstva, ktoré sa tam nachádza je tiež smerovkou na ceste k Nemu, ochranou pred blúdením a posilou pri nedostatku síl. Ak chce niekto celým srdcom hľadať cestu k Bohu, nájsť Jeho tvár, nemal by trvať na predsudkoch, ktoré mu možno bránia vstúpiť do chrámu. Veď je to dom modlitby, dom Boží. Pán Boh je síce všadeprítomný, ale na posvätných miestach Ho nájdeme ľahšie než vo víre a hluku sveta.

Napriek všetkým výhradám, ktoré môžu mať ľudia voči cirkvi, Cirkev je Telo Kristovo, je dielňou Ducha Svätého, bezpečnou loďou na rozbúrených vlnách sveta. Založil ju predsa sám Boží Syn a zaslúbil, že ju ani brány pekla nepremôžu. Kto teda naozaj úprimným srdcom túži nájsť Boha, nemôže cirkev obísť. Jej Pánom a Hlavou je predsa Ježiš Kristus. Pravá Cirkev ako Boží organizmus je pre nás neviditeľná, iba Boh sám vie, kto do nej patrí. Viditeľné sú len organizácie, rôzne cirkvi, zložené z hriešnych ľudí. Majú chyby. Ale všade tam, kde sa zvestuje Božie slovo a prisluhujú sviatosti, je pravá cirkev. A v nej platí **zvláštne zaslúbenie – pre milujúcich Boha:**

„Milujem tých, čo ma milujú. Tí, čo ma túžobne hľadajú, nachádzajú ma.“ (Prísl. 8,17b)

Daniela Horínková